

ZAKON

**O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O OMEJEVALNIH UKREPIH, KI JIH
REPUBLIKA SLOVENIJA UVEDE ALI IZVAJA SKLADNO S PRAVNIMI AKTI IN ODLOČITVAMI,
SPREJETIMI V OKVIRU MEDNARODNIH ORGANIZACIJ**

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

Po Zakonu o omejevalnih ukrepih, ki jih Republika Slovenija uvede ali izvaja skladno s pravnimi akti in odločitvami, sprejetimi v okviru mednarodnih organizacij (Uradni list RS, št. 127/2006, v nadaljevanju: ZOUPAMO), ki v Republiki Sloveniji splošno sistemsko ureja področje omejevalnih ukrepov, so omejevalni ukrepi omejitve oziroma obveznosti v razmerju do držav, ozemeljskih entitet, gibanj, mednarodnih organizacij in oseb, katerih namen je vzpostavitev ali ohranitev mednarodnega miru in varnosti, zagotavljanje spoštovanja človekovih pravic in temeljnih svoboščin, razvoj oziroma utrjevanje demokracije in pravne države ter doseganje drugih z mednarodnim pravom skladnih ciljev, in jih določajo pravni akti OZN, EU in drugih mednarodnih organizacij, ki zavezujejo Republiko Slovenijo, ali pa omejitve oziroma obveznosti, ki jih v te namene Republika Slovenija uvede na drug način skladno z mednarodnim pravom oziroma pravom EU.

ZOUPAMO v 3. členu daje vladi pooblastilo za uvajanje oziroma izvajanje sankcij. Vlada to stori z izdajo uredbe, v katerih določi elemente za izvajanje sankcij. Ker EU izvaja vse sankcije OZN in poleg teh ali povsem samostojno sprejema tudi svoje omejevalne ukrepe, in ker omejevalni ukrepi večinoma (z izjemo embarga na orožje in vizumskih prepovedi) spadajo v izključno pristojnost EU, le-ta sprejema neposredno uporabljive uredbe. Slovenske uredbe zato ne vsebujejo materialnih določb v zvezi z omejevalnimi ukrepi (z izjemo embarga na orožje in omejitve potovanj), pač pa določajo pristojne organe in globe za kršitve uredb EU.

Zaradi enotnejšega izvajanja omejevalnih ukrepov in koordinacije med posameznimi organi, ki so za to pristojni, ZOUPAMO v 7. členu predvideva stalno koordinacijsko skupino, ki jo vodi predstavnik ministrstva za zunanje zadeve. Navedena skupina med drugim skladno z 8. členom ZOUPAMO lahko daje mnenja pristojnim ministrstvom pri odločanju o vlogah oseb na podlagi uredb (glej v nadaljevanju), prav tako pa lahko skladno s 3. členom ZOUPAMO daje mnenje Vladi RS pri sprejemanju sankcij, ki nimajo podlage v mednarodnih obveznosti Slovenije.

ZOUPAMO v 8. členu določa pravila za odločanje o vlogah, ki se vložijo na podlagi pravnih aktov za izvajanje sankcij, npr. o izjemah od zamrznitve sredstev ali dajanja na voljo gospodarskih virov in drugih izjemah. V takih primerih o vlogi odloča pristojno ministrstvo po splošnem upravnem

postopku, ZOUPAMO pa določa nekaj posebnih pravil, katerih namen je pospešiti odločanje pristojnih organov. Načeloma je v slovenskih uredbah za vsak sankcijski režim posebej določeno, kateri organi so v konkretnem primeru pristojni za odločanje o takšnih vlogah.

V 10. členu ZOUPAMO določa, da nadzor nad njegovim izvajanjem in izvajanjem uredb opravljajo organi javne uprave in druge osebe javnega prava ter nosilci javnih pooblastil, ki so pristojni za področje, na katero se nanašajo omejevalni ukrepi, razen če neposredno veljavni predpisi EU ne določajo drugače. Organi izvajajo nadzor skladno s področno zakonodajo, njihove pristojnosti pa se lahko določijo tudi v določbah o nadzoru v slovenskih uredbah.

Medtem ko uredbe, ki se izdajo na podlagi ZOUPAMO, določajo prekrške in sankcije za kršitev omejevalnih ukrepov, je njihova kršitev tudi kaznivo dejanje, opredeljeno v 374.a členu Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 50/12 – uradno prečiščeno besedilo, 6/16 – popr., 54/15, 38/16, 27/17, 23/20 in 91/20), ki se v skladu z Zakonom o odgovornosti pravnih oseb za kazniva dejanja (Uradni list RS, št. 98/04 – uradno prečiščeno besedilo, 65/08 in 57/12) uporablja tudi za pravne osebe. Tudi druge kršitve omejevalnih ukrepov lahko pomenijo kazniva dejanja (npr. izvoz orožja), ki jih določa Kazenski zakonik ali Zakon o kaznivih dejanjih pravnih oseb.

Dodatno k navedenim predpisom je pri izvajanju omejevalnih ukrepov potrebno upoštevati tudi nekatere področne zakone, kot npr. Zakon o obrambi (Uradni list RS, št. 103/04 – uradno prečiščeno besedilo in 95/15), Zakon o orožju (Uradni list RS, št. 23/05 – uradno prečiščeno besedilo in 85/09), Zakon o tujcih (Uradni list RS, št. 1/18 – uradno prečiščeno besedilo, 9/18 – popr. in 62/19 – odl. US) in Zakon o nadzoru izvoza blaga z dvojno rabo (Uradni list RS, št. 37/04 in 8/10). Prav tako so pristojnosti posameznih nadzornih organov določene v področni zakonodaji, npr. s področja nadzora bank in drugih finančnih institucij, carinskih predpisov ipd..

Navedena ureditev po ZOUPAMO velja dobrih deset let in v tem času na zakonski ravni ni bila novelirana. Tako časovno obdobje je tudi primeren trenutek za celovito oceno stanja izvajanja predpisov s tega področja v praksi.

Načeloma se je ureditev izkazala za primerno podlago za izvajanje omejevalnih ukrepov, kar je v glavnem potrdilo tudi mednarodno ocenjevanje odbora Sveta Evrope Moneyval. Treba pa je tudi ugotoviti, da se je v času veljavnosti zakona na mednarodni ravni število omejevalnih ukrepov proti državam in subjektom precej povečalo. Tako je bilo v času uveljavitve ZOUPAMO leta 2006 v veljavi v EU manj kot 20 sankcijskih režimov, trenutno pa je takih režimov več kot 40. Tudi sama EU je precej povečala svojo sankcijsko dejavnost in je sprejel precej lastnih omejevalnih ukrepov (npr. Belorusija, Moldova, Rusija, Egipt, Tunizija ipd.), ali pa je precej razširila področje uporabe ukrepov, ki jih je sprejel OZN (npr. Iran, Severna Koreja). Omejevalni ukrepi so se spreminjali tudi vsebinsko, poleg standardnih ukrepov kot je zamrznitev sredstev, prepoved izvoza orožja in omejevanja potovanj so se ali se še uporabljajo ukrepi kot so npr. prepovedi izvoza blaga z dvojno rabo,

omejitve glede plačilnega prometa, prepovedi izvoza in uvoza raznovrstnega blaga in tehnologije.

Zaradi tega se je ureditev predpisovanja prekrškovnih sankcij in določanja pristojnih organov v podzakonskih aktih izkazala za veliko upravno obremenitev Ministrstva za zunanje zadeve (MZZ) s pripravo podzakonskih aktov, katerih vsebina je zelo podobna. Ta obremenitev preprečuje druga opravila v zvezi s koordinacijo izvajanja omejevalnih ukrepov na operativni ravni. Slednje je v zadnjem poročilu ugotovil tudi Moneyval, ki je priporočil povečanje zaposlitev na MZZ za te potrebe. Vlada je v akcijskem načrtu za izvajanja priporočil Moneyval zato leta 2016 odobrila nove zaposlitve na MZZ. Poleg kadrovske okrepitve pa je mogoče večjo operativno učinkovitost doseči tudi z normativno poenostavitvijo sistema izvajanja omejevalnih ukrepov v razmerah, ko ni videti, da bi se njihovo število in kompleksnost zmanjševala. To pa je namen te novele ZOUPAMO.

Poleg navedenih vidikov, ki izhajajo iz potrebe po večji preglednosti in učinkovitosti ureditve omejevalnih ukrepov v Sloveniji, pa je Moneyval v zadnjem (petem) krogu ocenjevanja ukrepov na tem področju ugotovil, da Slovenija, ki se podobno kot druge države članice EU zanaša na implementacijo resolucije VSZN na ravni EU, nima ustrezne ureditve za takojšnjo implementacijo teh resolucij, kadar se sankcijski sezname dopolnijo z novimi osebami. Med dopolnitvijo seznamov v OZN in implementacijo v EU je namreč določen kratek časovni zamik, ki bi ga bilo treba zapolniti. To priporočilo je Slovenija v primeru izvajanja resolucij VSZN o omejevalnih ukrepih proti teroristom že izvedla na ravni ustrezne uredbe, vendar pa je smiselno navedeno rešitev prenesti v zakon za vse tovrstne primere.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Na podlagi opisanega stanja je cilj novele poenostavitev in večja učinkovitost izvajanja omejevalnih ukrepov z (1) ureditvijo neposredne uporabljivosti sklepov EU o omejevalnih ukrepih in takojšnjo implementacijo dopolnitev sankcijskih seznamov OZN do implementacije na ravni EU (priporočilo Moneyval), (2) določitvijo pristojnih organov za odločanje o vlogah na najpogostejših področjih omejevalnih ukrepov ter (3) glob za kršitve pravnih aktov EU v samem zakonu.

2.2 Načela

Temeljno načelo, ki se ga želi uresničiti z novelo je povečanje učinkovitosti izvajanja omejevalnih ukrepov in izvedba priporočil Moneyval.

2.3 Poglavitne rešitve

Zakon bo dopolnjen tako, da bo (1) urejena neposredna uporabljivost sklepov EU in omogočena takojšnja implementacija dopolnitev sankcijskih seznamov OZN, da bodo (2) izrecno določeni pristojni organi za odločanje o vlogah, ki so se v dosednji praksi najpogosteje navajali v podzakonskih aktih, in (3) da bodo že v zakonu določene kazenske določbe za najpogostejše primere kršitev.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA

JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Brez posledic.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Zakon ne predvideva porabe proračunskih sredstev.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Avstrija

V Avstriji izvajanje omejevalnih ukrepov krovno ureja Bundesgesetz über die Durchführung internationaler Sanktionsmaßnahmen (BGBl. I Nr. 36/2010 s spremembami, Sanktionengesetz 2010 – SanktG). Za sprejemanje aktov za izvajanje omejevalnih ukrepov pooblašča centralno banko in vlado. Za odločanje o vlogah za izjeme od zamrznitve sredstev in gospodarskih virov je pooblaščen centralna banka, za omejitve potovanj ministrstvo za notranje zadeve. Za nadzor sta pristojna centralna banka in ministrstvo za notranje zadeve. Zakon določa globe in zaporno kazen za kršitve nacionalnih in EU predpisov o omejevalnih ukrepih.

Luksemburg

V Luksemburgu je izvajanje omejevalnih ukrepov urejeno v dveh glavnih zakonih, glavna dva sta s področja finančnih omejevalnih ukrepov (Loi du 27 octobre 2010 relative à la mise en oeuvre de résolutions du Conseil de Sécurité des Nations Unies et d'actes adoptés par l'Union européenne comportant des interdictions et mesures restrictives en matière financière à l'encontre de certaines personnes, entités et groupes dans le cadre de la lutte contre le financement du terrorisme) in trgovinskih omejevalnih ukrepov (Loi du 27 juin 2018 relative au contrôle de l'exportation, du transfert, du transit et de l'importation des biens de nature strictement civile, des produits liés à la défense et des biens à double usage; au courtage et à l'assistance technique ; au transfert intangible de technologie; à la mise en oeuvre de résolutions du Conseil de sécurité des Nations unies et d'actes adoptés par l'Union européenne comportant des mesures restrictives en matière commerciale à l'encontre de certains États, régimes politiques, personnes, entités et groupes). Za izvajanje finančnih sankcij je pristojno ministrstvo za finance, za trgovinske sankcije (razen orožja) pa ministrstvo za gospodarstvo. Zakona določata globe in zaporne kazni za kršitve.

Nemčija

V Nemčiji izvajanje trgovinskih in finančnih omejevalnih ukrepov ureja Außenwirtschaftsgesetz (BGBl. I S. 1482, 2789). Za njegovo izvajanje je pristojno Zvezno ministrstvo za gospodarstvo in tehnologijo (BMWi) v sodelovanju z Deutsche Bundesbank ter Zveznim uradom za gospodarstvo in izvozno kontrolo (BAFA). Izvoz orožja ureja War Weapons Control Act. Deutsche Bundesbank

izvaja zamrznitev sredstev, medtem ko BAFA izvaja omejitve v zvezi z gospodarskimi viri. Zakon določa globe in zaporne kazni za kršitve omejevalnih ukrepov iz predpisov EU in nacionalnih predpisov.

Francija

Ekonomске in finančne sankcije ureja Code monétaire et financier (monetarni in finančni zakonik). Za odločanje o vlogah v zvezi s temi sankcijami pooblašča ministrstvo za finance in gospodarstvo. Znotraj tega ministrstva je GD za zakladništvo pristojen za finančne vidike, GD za davke in carine za blago nasploh, GD za konkurenčnost, industrijo in storitve pa za blago z dvojno rabo. Za dovoljenja za izvoz vojaške in podobne opreme je pristojna Commission Interministérielle pour l'Etude des Exportations de Matériels de Guerre (CIEEMG). Ministrstvo za zunanje zadeve je pristojno za izdajo vizumov. Sankcije za kršitve EU in nacionalnih predpisov o omejevalnih ukrepih določba člen 459 Code des douanes (carinski zakonik), po katerem je določena zaporna kazen in globa ter zaplomba blaga, ki je predmet kršitve.

Latvija

Latvija je leta 2019 sprejela prenovljen zakon o mednarodnih in nacionalnih omejevalnih ukrepih (Law on International Sanctions and National Sanctions of the Republic of Latvia). V njem so med drugim določeni pristojni organi za izvajanje, na primer za finančne sankcije je pristojen osrednji finančni regulator (Financial and Capital Market Commission), za prepovedi potovanj Urad za državljanstvo in migracije (Office of Citizenship and Migration Affairs). S tem zakonom se je odzvala tudi na ugotovitve Moneyval o pomanjkljivostih njenega sistema izvajanja omejevalnih ukrepov.

Estonija

Estonija je leta 2019 sprejela novelo zakona o mednarodnih sankcijah (International Sanctions Act), Zakon izrecno opredeljuje omejevalne ukrepe, ki jih uvede in izvaja Republika Estonija, in sicer dvofazno: najprej s sprejetjem vladne uredbe, s katero se določi razloge za ukrepe in opredeliteni kriterij subjektov sankcij (sankcijski režim), v drugi fazi pa se določi konkretne pravne subjekte sankcij. Zakon tudi izrecno opredeljuje finančne sankcije (zamrznitev sredstev): njihove vrste, obveznost pravnih subjektov, da naznanijo sum, da je subjekt, ki z njimi poskuša vzpostaviti poslovno razmerje, podvržen finančnim sankcijam, specifične obveznosti določenih pravnih subjektov (kreditne in finančne institucije), povezane z zagotavljanjem učinkovitosti finančnih sankcij, obveznosti skrbnikov javnih registrov (patentov, uporabnih modelov, industrijskega oblikovanja, trgovinski register, zemljiška knjiga, registri prevoznih sredstev, itd.), ter kazni za slednje v primeru neizvajanja njihovih obveznosti po tem zakonu.

Nadalje zakon opredeljuje tudi nadzorno obveznost estonskega organa za finančni nadzor, javno objavo finančnih sankcij na spletni strani MZZ, pravice subjektov, zoper katere so sankcije uvedene.

Usklajenost s pravnim redom EU

Predlog zakona se nanaša na izvajanje predpisov EU v zvezi z omejevalnimi ukrepi, bodisi da se z njimi implementirajo resolucije VSZN bodisi da EU sprejme avtonomne omejevalne ukrepe.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Z zakonom se bo zmanjšalo administrativno breme za MZZ, ker se bo bistveno zmanjšala potreba po podzakonskih aktih za izvajanje omejevalnih ukrepov zaradi prenosa kazenskih določb v zakon in zakonske določitve najpogostejših pristojnih organov za odločanje o vlogah.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Brez posledic.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Brez posledic.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo, in sicer za:

Novela bo za gospodarske subjekte olajšala jasnost preglednost ureditve omejevalnih ukrepov, ker bodo pristojni organi in sankcije za kršitve navedeni v enem predpisu (zakonu) namesto v številnih podzakonskih aktih.

6.4 Presoja posledic za socialno področje, in sicer za:

Brez posledic.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja, in sicer za:

Brez posledic.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Brez posledic.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

a) Predstavitev sprejetega zakona:

MZZ bo v sodelovanju s člani Stalne koordinacijske skupine za omejevalne ukrepe po uveljavitvi zakona organiziralo predstavitve zakona pristojnim državnim organom in institucijam, vključno s sodišči, ter zunanjih subjektom (npr. gospodarskim subjektom).

b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Spremljanje izvajanja bo zagotovila Stalna koordinacijska skupine za omejevalne ukrepe.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Pri pripravi zakona niso sodelovali zunanji strokovnjaki.

7. Prikaz sodelovanja javnosti pri pripravi predloga zakona:

- spletni naslov, na katerem je bil predpis objavljen,
- čas trajanja javne predstavitve, v katerem je bilo mogoče sporočiti mnenja, predloge in pripombe,
- datum in kraj morebitne javne obravnave ali druge oblike sodelovanja,
- seznam subjektov, ki so sodelovali (imen in priimkov fizičnih oseb, ki niso poslovni subjekti, ne navajajte),

- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti,
- bistvena mnenja, predloge in pripombe javnosti, ki niso bili upoštevani, in razlogi za neupoštevanje.

8. Navedba, kateri predstavniki predlagatelja bodo sodelovali pri delu državnega zbora in delovnih teles

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O OMEJEVALNIH UKREPIH, KI JIH REPUBLIKA SLOVENIJA UVEDE ALI IZVAJA SKLADNO S PRAVNIMI AKTI IN ODLOČITVAMI, SPREJETIMI V OKVIRU MEDNARODNIH ORGANIZACIJ

1. člen

V Zakonu o omejevalnih ukrepih, ki jih Republika Slovenija uvede ali izvaja skladno s pravnimi akti in odločitvami, sprejetimi v okviru mednarodnih organizacij (Uradni list RS, št. 127/06) se v 3. členu dodajo novi četrti, peti in šesti odstavek, ki se glasijo:

"(4) Sklepi EU o omejevalnih ukrepih iz 29. člena Pogodbe o Evropski uniji (UL C 202 z dne 7. 6. 2016, str. 33) se uporabljajo neposredno, če in dokler njihove vsebine ne urejajo uredbe EU.

(5) Kadar Varnostni svet OZN (v nadaljnjem besedilu: VSZN) ali njegov odbor, ustanovljen na podlagi resolucij VSZN, doda nove osebe na seznam oseb, zoper katere v skladu z uredbami EU velja zamrznitev sredstev in gospodarskih virov, se uredbe EU ter ustrezni predpisi, sprejeti za njihovo izvajanje na podlagi tega zakona, v skladu z resolucijami VSZN v zvezi s temi osebami uporabljajo takoj že z dnem objave dopolnitve seznama s temi osebami na spletni strani VSZN <https://www.un.org/sc/suborg/en/sanctions/un-sc-consolidated-list>, do uveljavitve ustrezne dopolnitve ustreznih prilog k uredbam EU, po uveljavitvi slednjih pa se uporabljajo še naprej. Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, na svoji spletni strani nemudoma objavi morebitne spremembe naslova spletne strani VSZN iz prejšnjega stavka.

(6) Organi javne uprave in druge osebe javnega prava ter nosilci javnih pooblastil v skladu z zakonodajo na svojem področju zagotovijo izvedbo prepovedi in omejitev na podlagi seznamov oseb, zoper katere se uporabljajo omejevalni ukrepi (v nadaljevanju: sankcijski seznam). Subjekti iz prejšnjega stavka so dolžni spremljati sankcijske sezname, zlasti prek elektronskega obveščanja, ki ga zagotavljata VSZN in EU. Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, pošlje članom skupine ustrezne podatke o možnostih za elektronsko obveščanje o sankcijskih seznamih, ki jih člani posredujejo subjektom iz prvega stavka v okviru svojega področja pristojnosti."

2. člen

V 8. členu drugi odstavek spremeni tako, da se glasi:

"(2) O vlogah iz prejšnjega odstavka odločajo ministrstvo ali ministrstva, ki so pristojna za področje, na katero se nanašajo omejevalni ukrepi, v zvezi s katerimi so bile vloge vložene. Ne glede na navedeno pa o takih vlogah odloča ministrstvo, pristojno za:

- finance, če se vloga nanaša na finančne omejevalne ukrepe,
- gospodarstvo, če se vloga nanaša na ukrepe za omejevanje trgovine,
- zunanje zadeve, če se vloga nanaša na ukrepe omejevanja potovanj ali razvojno sodelovanje in humanitarno pomoč,
- notranje zadeve, če se vloga nanaša na civilno orožje ali na opremo, ki bi se lahko uporabila za notranjo represijo;
- obrambo, če se vloga nanaša na vojaško orožje in opremo ter druge obrambne proizvode;
- informacijsko družbo oz. pristojni nacionalni organ za informacijsko varnost, če se vloga nanaša na incidente in kibernetiske napade.

Vlada na podlagi 3. člena tega zakona po potrebi na predlog pristojnega organa iz posamezne

alineje in po predhodnem mnenju skupine sprejme podrobnejša pravila za odločanje o vlogah.".

Doda se nov tretji odstavek, ki se glasi:

"(3) Za namene izvajanja prejšnjega odstavka:

- so finančni omejevalni ukrepi tisti ukrepi, ki se nanašajo na zamrznitev sredstev in gospodarskih virov ali dajanje na voljo sredstev in gospodarskih virov, ter finančne storitve, kakor je opredeljeno v predpisih EU o omejevalnih ukrepih;
- so ukrepi za omejevanje trgovine tisti ukrepi, ki se nanašajo na izvoz, uvoz, transfer, prenos blaga ali tehnologije in s tem povezane ukrepe kot je tehnična pomoč, kakor je opredeljeno v predpisih EU o omejevalnih ukrepih, razen orožja;
- so ukrepi omejevanja potovanj tisti ukrepi, ki se nanašajo na vizumsko poslovanje, kakor je opredeljeno v zakonu, ki ureja tujce, razvojno sodelovanje in humanitarna pomoč pa pomeni tisto, ki jo ureja zakon, ki ureja mednarodno razvojno sodelovanje in humanitarno pomoč;
- civilno orožje pomeni orožje, kakor je opredeljeno v zakonu, ki ureja orožje, oprema, ki bi se lahko uporabila za notranjo represijo, pa pomeni opremo, kakor je opredeljena v predpisih EU.
- vojaško orožje in oprema ter drugi obrambni proizvodi pomeni orožje in opremo ter druge obrambne proizvode, kakor so opredeljeni v Skupnem seznamu vojaškega blaga EU in predpisih, ki urejajo obrambo;
- so incidenti in kibernetiski napadi tisti, ki so opredeljeni v predpisih EU o omejevalnih ukrepih."

Dosedanji tretji, četrti in peti odstavek postanejo četrti, peti in šesti odstavek.

3. člen

V 10. členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

"Nadzor nad subjekti, ki izvajajo določbe tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi (v nadaljnjem besedilu: nadzorovani subjekti), opravljajo organi javne uprave in druge osebe javnega prava ter nosilci javnih pooblastil, ki so v skladu s predpisi pristojni za nadzor na področju, na katero se nanašajo omejevalni ukrepi (v nadaljnjem besedilu: nadzorni organi), razen če neposredno veljavni pravni akti EU ne določajo drugega nadzornega organa. V predpisih, izdanih na podlagi tega zakona, se lahko podrobneje določijo nadzorni organi in po potrebi tudi njihove pristojnosti. Brez poseganja v navedeno so za nadzor iz prejšnjega stavka pristojni naslednji organi javne uprave in druge osebe javnega prava ter nosilci javnih pooblastil:

- Banka Slovenije, Agencija za trg vrednostnih papirjev in Agencija za zavarovalni nadzor za nadzor nad izvajanjem omejevalnih ukrepov iz prve alineje tretjega odstavka 8. člena tega zakona;
- Finančna uprava Republike Slovenije za nadzor nad vnosom, iznosom, tranzitom in prenosom blaga v skladu s carinskimi predpisi ter predpisi, s katerimi so določeni omejevalni ukrepi;
- Policija za nadzor nad izvajanjem omejevalnih ukrepov omejevanja potovanj iz tretje alineje tretjega odstavka 8. člena tega zakona;
- Inšpektorat Republike Slovenije za notranje zadeve za nadzor nad izvajanjem omejevalnih ukrepov iz četrte alineje tretjega odstavka 8. člena tega zakona;
- Inšpektorat Republike Slovenije za obrambo za nadzor nad izvajanjem omejevalnih ukrepov iz pete alineje tretjega odstavka 8. člena tega zakona.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

"(2) Če na podlagi prejšnjega odstavka ni mogoče določiti nadzornega organa, izvaja nadzor v okviru postopkov zaradi prekrška skladno s tem zakonom policija."

Dosedanji tretji odstavek se črta, dodajo pa se novi tretji, četrti in peti odstavek:

"(3) Nadzorovani subjekti v skladu s tem členom morajo v skladu z zahtevami pristojnih organov vzpostaviti učinkovite politike, postopke in kontrole, ki omogočajo ravnanje v skladu z omejevalnimi ukrepi ter pravočasno odkrivanje kršitev omejevalnih ukrepov.

(4) Pristojni organi iz 8. člena tega zakona zagotovijo nadzornim organom strokovno tehnično pomoč pri prepoznavi in identifikaciji blaga, tehnologije in tehnične pomoči, ki se nahajajo na sankcijskih seznamih.

(5) Nadzorni organi o opravljenih nadzorih, ugotovljenih kršitvah, izdanih odločbah in drugih ukrepih nadzora ter drugih pomembnih ugotovitvah s področja omejevalnih ukrepov obveščajo ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, ki je pristojno za obveščanje institucij EU. Finančne ali kreditne institucije, ki v skladu z uredbami EU knjižijo prilive na zamrznjene račune fizičnih ali pravnih oseb, skupin, podjetij ali subjektov, o tem nemudoma obveščajo Banko Slovenije."

4. člen

Za 10. členom se doda naslov poglavja "KAZENSKÉ DOLOČBE" ter 10.a, 10.b in 10.c člen, ki se glasijo:

"10. a člen (prekrški)

(1) Z globo od 200 do 750.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa z globo od 400 do 1.500.000 eurov:

1. če v nasprotju z omejitvami, ki se v skladu s pravno ureditvijo mednarodnih organizacij v Republiki Sloveniji uporabljajo neposredno ali so določene v predpisih na podlagi 3. člena tega zakona, ponudi, proda, nakaže, prenese, menja, dostavi, uvozi, izvozi, vnese v državo ali iznese iz nje blago, tehnologijo, sredstva ali premoženje ali pri tem posreduje ali omogoči dostop do takega blaga, tehnologije, sredstev ali premoženja ali do koristi od njih ali tega ne onemogoči, ali kdor tako blago, tehnologijo, sredstva ali premoženje protipravno pridobi ali hrani, ali opravlja storitve;
2. če v nasprotju z omejitvami, ki se v skladu s pravno ureditvijo mednarodnih organizacij v Republiki Sloveniji uporabljajo neposredno ali so določene v predpisih na podlagi 3. člena tega zakona, pristojnim organom brez poseganja v veljavna pravila glede poročanja, zaupnosti in poslovne skrivnosti ne pošlje vseh podatkov, ki bi pripomogli k izvajanju teh predpisov, ali ne sodeluje s pristojnimi organi pri vsakem preverjanju takih podatkov;
3. če v skladu z zahtevami pristojnih organov ne vzpostavi učinkovite politike, postopkov ali kontrol, ki omogočajo ravnanje v skladu z omejevalnimi ukrepi ter pravočasno odkrivanje kršitev omejevalnih ukrepov (četrti odstavek 10. člena tega zakona).

(2) Z globo od 200 do 450.000 eurov se za prekršek iz prejšnjega odstavka kaznuje samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost.

(3) Z globo od 40 do 20.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, če pa se pravna oseba po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, šteje za srednjo ali veliko gospodarsko družbo, pa se odgovorna oseba pravne osebe za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje z globo 80 do 30.000 eurov.

(4) Z globo od 40 do 20.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali odgovorna oseba posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost.

(5) Z globo od 40 do 20.000 eurov se za prekršek iz prvega odstavka tega člena kaznuje tudi odgovorna oseba v državnem organu ali v samoupravni lokalni skupnosti.

(6) Z globo od 40 do 15.000 eurov se za prekrške iz prvega odstavka tega člena kaznuje posameznik.

10.b člen (obvezen odvzem predmetov)

(1) Za prekršek iz 1. točke prvega odstavka 10.a člena tega zakona se izreče tudi stranska sankcija odvzema blaga, tehnologije, denarja ali premoženja. Stranska sankcija se izreče tudi, če blago, tehnologija, denar ali premoženje niso storilčeva last.

(2) Predmeti prekrškov iz prvega odstavka tega člena se zasežejo še pred izdajo odločbe o prekršku.

(3) Če se predmet prekrška, ki bi se moral odvzeti, ne najde, ali ga ni mogoče odvzeti, se odvzem predmeta izvrši tako, da se storilcu naloži plačilo vrednosti predmeta.

10.c člen (višina globe v hitrem prekrškovnem postopku)

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku o prekršku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom."

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

5. člen (prehodno obdobje za izvedbo 3. člena)

Ministrstvo, pristojno za zunanje zadeve, pošlje članom skupine ustrezne podatke za izvedbo drugega stavka šestega odstavka 3. člena tega zakona v enem mesecu od njegove uveljavitve.

6. člen (veljavnost podzakonskih aktov)

Predpisi, izdani na podlagi Zakona o omejevalnih ukrepih, ki jih Republika Slovenija uvede ali izvaja skladno s pravnimi akti in odločitvami, sprejetimi v okviru mednarodnih organizacij (Uradni list RS, št. 127/06), ostanejo v veljavi, kolikor niso z njim v nasprotju.

7. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

V novem četrtem odstavku tega člena se ureja neposredna uporabljivost sklepov o omejevalnih ukrepih, ki se sprejmejo na podlagi 29. člena Pogodbe o Evropski uniji. Razlog za to je na eni strani dejstvo, da se ti sklepi ob uvedbi omejevalnih ukrepov sprejmejo najprej, v preteklosti se je zato v praksi pojavljalo vprašanje, kako izvajati omejevalne ukrepe, če se neposredno uporabljiva uredba sprejme šele precej po sklepu, ki pa formalno ni neposredno uporabljiv. Poleg tega pa sklepi vsebujejo določene vrste omejevalnih ukrepov, ki jih v uredbah ni, najbolj pogosta sta omejitev prometa z orožjem in omejitve v zvezi s potovanji. Z novim četrtem odstavkom se torej omogoča takojšnja uporaba omejevalnih ukrepov ob njihovem sprejetju in še pred sprejetjem ustrezne uredbe, hkrati pa izvajanje tistih omejevalnih ukrepov, ki jih v uredbah ni, neposredno na podlagi sklepa EU.

V novem petem odstavku se ureja problematika, na katero je opozoril Odbor Sveta Evrope MONEYVAL (Committee of Experts on the Evaluation of Anti-Money Laundering Measures and the Financing of Terrorism) v letih 2016 in 2017, ko je izvedel peto ocenjevanje ukrepov Slovenije, med drugim na področju financiranja terorizma in neproliferacije. V poročilu, ki je bilo objavljeno 3. 8. 2017, (<http://www.coe.int/en/web/moneyval/-/moneyval-publishes-its-latest-report-on-slovenia>), tudi ugotavlja, da se Slovenija – podobno kot druge države članice EU – pri uvrstitvi takih oseb na sankcijski seznam po resoluciji 1267 (1999) Varnostnega sveta Organizacije združenih narodov in poznejših resolucij, s katerimi je bila novelirana, o omejevalnih ukrepih proti ISIL (Daiš) in Al Kaidi ter osebam, skupinam, podjetjem in subjektom, povezanim z njimi (RVSZN 1267), zanaša predvsem na izvajanje na ravni EU. Enako je ugotovil tudi pri izvajanju omejevalnih ukrepov proti DLRK s področja neproliferacije.

EU izvaja vse resolucije VSZN z ustreznimi uredbami, ki vsebujejo tako prenos vsebinskih določb RVSZN o zamrznitvi sredstev kot tudi prenos seznama oseb v prilogah. Po mnenju MONEYVAL-ovih strokovnjakov ukrepanje EU kljub precejšnji ažurnosti – od dopolnitve sankcijskega seznama VSZN do izvedbe po navedeni uredbi EU mine samo nekaj dni – ne ustreza določbam RVSZN, po katerih je treba uvrstitve oseb in posledično zamrznitev njihovih sredstev ter druge omejevalne ukrepe v zvezi s temi osebami za preprečitev financiranja terorizma izvesti takoj po njihovem sprejetju.

Slovenija je na podlagi navedenega z vsebinsko enako določbo, kot se predlaga za novi tretji stavek 3. člena tega zakona, že novelirala Uredbo o spremembah in dopolnitvah Uredbe o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom, povezanim z mrežo Al Kaida, ter izvajanju Uredbe Sveta (ES) št. 881/2002 (Uradni list RS, št. 75/17) in Uredbo o omejevalnih ukrepih proti

Demokracijski ljudski republiki Koreji (Uradni list RS, št. 58/19). Ker je problematika časovnega zamika med sprejetjem resolucij VSZN in ustreznih ukrepov na ravni EU enaka pri izvajanju vseh omejevalnih ukrepov, je smiselno navedeno ureditev poenotiti na ravni zakona. Določba novega tretjega stavka 3. člena je bila pripravljena ob upoštevanju izključne pristojnosti EU na področju finančnih sankcij, tudi zamrznitve sredstev. Zato se sklicuje na objavljene in neposredno uporabljive uredbe EU, v katerih so določeni omejevalni ukrepi za osebe na sankcijskem seznamu in se bodo v Sloveniji ob dopolnitvi sankcijskega seznama OZN z novimi osebami uporabljale z dnem objave dopolnitve seznama na posebnem spletnem naslovu VSZN, na katerem se objavljajo dopolnitve tega seznama oseb. Hkrati se bodo od takrat za te osebe uporabljale globe za kršitve določb navedenih uredb EU. Ta ureditev je začasna in velja samo do uveljavitve ustreznih dopolnitev priloge k uredbam EU, ki v skladu z navedenim sledi že v nekaj dneh po objavi dopolnitve sankcijskega seznama v resoluciji VSZN. Po uveljavitvi dopolnitve priloge k posamezni uredbi EU se bo uporabljala navedena uredba EU, slovenska ureditev pa samo v delu, ki jo izvaja.

Velja omeniti, da se taka ureditev nanaša samo na dopolnitve seznama OZN, ker se pri črtanju s seznama uporablja tretji odstavek 3. člena ZOUPAMO, po katerem predpis, s katerim Republika Slovenija uredi izvajanje omejevalnih ukrepov, ki jih določajo pravni akti EU in/ali OZN, preneha veljati ali se uporablja takrat, ko prenehajo veljati ali se uporabljati ustrezni pravni akti EU in/ali OZN, za izvajanje katerih je bil sprejet, in v takem obsegu, kot prenehajo veljati ali se uporabljati ti pravni akti.

V novem šestem odstavku se v prvem stavku izrecno ureja dolžnost organov javne uprave in drugih oseb javnega prava ter nosilcev javnih pooblastil, da uredijo vse potrebno za izvedbo sankcijskih seznamov v praksi. To je seveda veljajo že do zdaj, saj morajo vsi organi ravnati v skladu z veljavnimi omejevalnimi ukrepi, vendar je bilo v praksi ugotovljeno, da je bila ozaveščenost o tem vsaj pri delu organov pomanjkljiva. Zato je primerno, da se v zakonu ta sicer obstoječa dolžnost izrecno navede.

Ker na različnih področjih obstaja različna zakonodaja, ki ureja konkretno ravnanje posameznih organov, ta stavek pri konkretnem ravnanju napotuje na zakonodajo na posameznem področju, ki ureja možne ukrepe. V nekaterih primerih je tako npr. mogoče na podlagi sprejetih omejevalnih ukrepov v podatkovno bazo, evidenco oziroma register vnesti ustrezne zaznambe, v drugih pa se spoštovanje omejitve ali prepovedi zagotovi na ravni posameznega posla ali transakcije, ali pa še na kakšen tretji način. Zato je potrebna ustrezna fleksibilnost, ki omogoča ustrezno ravnanje v skladu s področno zakonodajo.

Drugi stavek šestega odstavka zaradi zagotovitve kontinuiranega spremljanja sankcijskih seznamov določa, da so subjekti iz prvega stavka dolžni spremljati sankcijske sezname. Najbolj učinkovito lahko to storijo prek elektronskega obveščanja, ki ga zagotavljata VSZN in EU. Zato je določeno, da

MZZ pošlje članom SKSOU ustrezne podatke o možnosti za elektronsko obveščanje iz prejšnjega stavka, ki jih člani posredujejo subjektom iz prvega stavka v okviru svojega področja pristojnosti, ali pa jih uporabijo sami. S tem se želi zagotoviti stalno spremljanje sankcijskih seznamov, ki je olajšano zaradi obstoječih sistemov elektronskega obveščanja, ki jih zagotavljata tako Varnostni Svet OZN kot EU. Člani skupine bodo od MZZ prejeli napotke, kako se je mogoče naročiti na elektronsko obveščanje o seznamih, nato pa bodo te napotke posredovali ustreznim subjektom s svojega področja, lahko jih bodo uporabili tudi sami. Tako bo lahko npr. Ministrstvo za pravosodje, ki sodeluje v SKSOU, podatke, ki mu jih bo poslalo MZZ, posredovalo sodiščem, ki vodijo zemljiško knjigo ali sodni register, ta pa se bodo lahko naročila na elektronsko obveščanje. Po drugi strani pa npr. Finančna uprava, ki kot taka sodeluje v SKSOU, lahko že sama koristno uporabi elektronsko obveščanje pri vodenju svojih evidenc.

K 2. členu:

V praksi izvajanja 8. člena se je večkrat pojavilo vprašanje določanja pristojnih organov za odločanje o vlogah na podlagi predpisov o omejevalnih ukrepih. Sedanja ureditev je bila v zvezi s tem namenoma oblikovana splošno, zato da je omogočala ustrezno fleksibilnost glede na raznolikost vrst omejevalnih ukrepov.

Vendar pa se je izkazalo, da besedilo drugega odstavka 8. člena ni povsem jasno izražalo njegovega osnovnega namena, da organi odločajo o vlogah glede na področje omejevalnih ukrepov, na katero se ta vloga nanaša, kakor je to področje opredeljeno v predpisih OZN in EU.

Prav tako je bilo treba vsaj na področjih, na katerih se pojavlja večina omejevalnih ukrepov, zaradi racionalnosti in jasnosti nekatere pristojne organe določiti v zakonu. Poleg večje jasnosti in preglednosti za uporabnike in same organe se s tem tudi prepreči vsakokratno določanje istih organov v podzakonskih predpisih, zaradi česar ti predpisi po novi ureditvi večinoma sploh ne bodo več potrebni. V skladu z navedenim novi drugi stavek drugega odstavka določa pristojne organe na ekonomskem in finančnem področju, področju zunanjih zadev in prometa z orožjem.

Zaradi enotnega razumevanja posameznih področij pri izvajanju omejevalnih ukrepov je bil dodan tudi novi tretji odstavek, ki ta področja za namene ZOUPAMO podrobneje opredeljuje. Pri nekaterih opredelitvah se določba sklicuje na ustrezne opredelitve v pravnih aktih EU, kjer to ni mogoče, pa na slovensko zakonodajo. Finančni omejevalni ukrepi so tako enotno opredeljeni v pravnih aktih EU, npr. sredstva in gospodarski viri, zamrznitev sredstev in gospodarskih virov, dajanje na voljo sredstev in gospodarskih virov, finančne storitve, financiranje in finančna pomoč. Tudi trgovinski omejevalni ukrepi so opredeljeni v pravnih aktih EU, to so vse uvozno/izvozne omejitve ali prepovedi, ki se nanašajo na različno blago in tehnologijo. V pravnih aktih EU je opredeljena tudi oprema, ki se lahko uporabi za notranjo represijo ter orožje, ki je opredeljeno v Skupnem seznamu

vojaškega blaga EU. V drugih primerih se določba sklicuje na slovensko zakonodajo.

Navedene opredelitve EU so v obliki standardnih besedil pravnih aktov na področju omejevalnih ukrepov navedene v Smernicah za izvajanje in ocenjevanje omejevalnih ukrepov (sankcij) v okviru skupne zunanje in varnostne politike EU (<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-5664-2018-INIT/sl/pdf>), v njih je tudi sklicevanje na Skupni seznam vojaškega blaga EU (sicer objavljen v UL EU: [https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?qid=1597235051305&uri=CELEX:52020XG0313\(07\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SL/TXT/?qid=1597235051305&uri=CELEX:52020XG0313(07))).

K 3. členu:

Spremembe 10. člena odgovarjajo na nekatera vprašanja iz prakse. Tako je po zgledu novele 8. člena in dosedanjih podzakonskih aktov nekaj najpogostejših nadzornih organov izrecno navedenih v zakonu. Prav tako je urejen primer, ko ne bi bilo mogoče določiti nadzornega organa, v tem primeru bi prekrškovni postopek vodila policija. Na podlagi prakse nadzornih organov se predlaga tudi splošna določba o dolžnosti nadzorovanih subjektov, da v skladu z zahtevami nadzornih organov poskrbijo za to, da bodo sposobni ustrezno izvajati omejevalne ukrepe. S tako določbo se omogoča preprečevanje kršitev, ker morajo nadzorovani subjekti vnaprej poskrbeti za to, da jih ustrezno prepoznajo. Kot posledica take določbe bo mogoče nadzorniške ukrepe ob pregledu ukrepov pri nadzorovanem subjektu izrekati tudi v primeru, ko nadzorovanemu subjektu (še) ni mogoče očitati konkretne kršitve, obstaja pa tveganje, da se bodo kršitve dogajale, ker nadzorovani subjekt ni izvedel potrebnih ukrepov za njihovo prepoznavanje.

V določbi zadnjega odstavka se iz vsebine podzakonskih aktov na raven zakona prenaša določitev pristojnosti za obveščanje iz uredb EU, in sicer (1) MZZ, če je to potrebno zaradi obveščanja EU, ter (2) Banke Slovenije, če gre za prilive na zamrznjene račune. Uredbe EU namreč glede primera (1) standardno določajo, da fizične in pravne osebe, subjekti in organi pristojnim organom držav članic, kjer prebivajo ali imajo sedež, predložijo vse informacije, ki bi olajšale spoštovanje uredb, npr. informacije o zamrznjenih računih in zneskih, ter posredujejo te informacije Komisiji neposredno ali prek držav članic. V zvezi s primerom (2) pa uredbe EU določajo, da zamrznitev sredstev finančnim ali kreditnim institucijam, ki prejemajo finančna sredstva, ki jih tretje strani prenesejo na račune oseb, subjektov ali organov s seznama, ne preprečuje knjiženja na zamrznjene račune, pod pogojem, da se vsak priliv na tak račun tudi zamrzne, o tem pa navedene institucije obvestijo pristojne organe. V dosedanjih slovenskih uredbah o izvajanju uredb EU je bilo za primer (1) določeno MZZ, za primer (2) pa Banka Slovenije, kar se zdaj kot navedeno prenaša v zakon.

K 4. členu:

S tem členom se v ZOUPAMO določajo prekrškovne sankcije na področju omejevalnih ukrepov, ki

so bile do zdaj izključno določene v podzakonskih predpisih. Zaradi povečanja števila predpisov EU na področju omejevalnih ukrepov in pogostosti njihovega spreminjanja na eni strani, in na drugi strani preskromne administrativne zmogljivosti MZZ kot pripravljavca podzakonskih predpisov, Slovenija stežka sledi spremembam predpisov na ravni EU, kar lahko povzroči pravne nejasnosti in praznine. Zaradi navedenega in ker se sankcijske določbe v podzakonskih predpisih v veliki meri ponavljajo, saj urejajo kršitve istovrstnih omejevalnih ukrepov (npr. zamrznitev sredstev in gospodarskih virov, izvoz orožja, izvoz/uvoz drugega blaga in tehnologije, izogibanje omejevalnim ukrepom, obveščanje pristojnih organov), jih je smiselno določiti že v zakonu, s čimer v veliki meri odpade potreba po pripravi podzakonskih aktov, še posebej ob hkratni spremembi ureditve določanja pristojnih organov v noveli 8. člena.

Besedilo 10.a člena izhaja iz besedila 374.a člena Kazenskega zakonika (KZ-1), v katerem je urejeno kaznivo dejanje kršitve omejevalnih ukrepov, sicer pa sledi dosednji ureditvi v podzakonskih aktih. Opis prekrškovnih dejanj je ustrezno širok in zajema glavnino dejanj, ki jih običajno zajemajo predpisi EU na področju omejevalnih ukrepov. Zakon pa kljub širokemu opisu še vedno omogoča sprejetje dodatnih prekrškovnih določb v podzakonskih aktih, če bi se pojavila potreba po tem. Na novo je v tem členu urejena sankcija za odgovorno osebo v državnem organu ali samoupravni lokalni skupnosti, po dosednji ureditvi je bila odgovornost odgovorne osebe v državnem organu v 10. členu predvidena samo kot možnost. Ker kršitve omejevalnih ukrepov izpolnjujejo pogoje po šestem odstavku 17. člena Zakona o prekrških, je z novelo predpisan trikrat višji zgornji prag glob od tistega, ki je predviden v drugem in tretjem odstavku navedenega člena.

V prvem odstavku 10.b člena je, podobno kot je bilo do zdaj določeno v uredbah, določena tudi stranska sankcija odvzema blaga, tehnologije, denarja ali premoženja. Stranska sankcija se izreče tudi, če blago, tehnologija, denar ali premoženje niso storilčeva last. V drugem odstavku je poleg tega zaradi učinkovitosti izvajanja omejevalnih ukrepov določeno, da se predmeti prekrškov iz prvega odstavka tega člena zasežejo še pred izdajo odločbe o prekršku. V tretjem odstavku pa je iz istega razloga predviden poseben način odvzema predmeta, in sicer tako, da se naloži plačilo vrednosti predmeta, če se predmet prekrška, ki bi se moral odvzeti, ne najde, ali ga ni mogoče odvzeti.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

3. člen

(predpis o omejevalnih ukrepih)

(1) Predpis, s katerim se uvedejo oziroma izvajajo omejevalni ukrepi, izda Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada). Vlada v predpisu, s katerim uvede omejevalne ukrepe oziroma predpiše njihovo izvajanje, odvisno od primera določi vrsto, način izvajanja in morebiten omejen čas trajanja omejevalnih ukrepov, nadzor nad njimi ter sankcije za njihovo kršitev.

(2) Pred predložitvijo predpisa iz prejšnjega odstavka vladi mora v primerih, kadar Republike Slovenije k uvedbi omejevalnih ukrepov ne zavezujejo mednarodne obveznosti, o uvedbi omejevalnih ukrepov dati mnenje stalna koordinacijska skupina iz 7. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: skupina).

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena predpis, s katerim Republika Slovenija uredi izvajanje omejevalnih ukrepov, ki jih določajo pravni akti EU oziroma OZN, preneha veljati ali se uporabljati takrat, ko prenehajo veljati ali se uporabljati ustrezni pravni akti EU oziroma OZN, za izvajanje katerih je bil sprejet, in v takem obsegu, kot prenehajo veljati ali se uporabljati navedeni pravni akti. V Uradnem listu Republike Slovenije se objavi obvestilo o prenehanju veljavnosti ali uporabe prej omenjenega predpisa.

8. člen

(postopek)

(1) Za postopek odločanja o vlogah oseb, ki se vložijo na podlagi predpisov, izdanih na podlagi tega zakona, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek. Take določbe se uporabljajo tudi za vloge, ki se vložijo na podlagi neposredno veljavnih predpisov EU, razen če ti ne določajo drugače.

(2) O vlogah iz prejšnjega odstavka odločajo ministrstvo ali ministrstva, ki so pristojna za področje, na katero se nanaša vloga.

(3) Ministrstvo ali ministrstva, ki odločajo o vlogi iz prvega odstavka tega člena, lahko pred odločitvijo o vlogi za mnenje zaprosijo skupino. Če je v skupini udeležen tudi predstavnik ministrstva, ki odloča o posamični zadevi, o kateri mora skupina dati mnenje, potem ta predstavnik glede te zadeve ne more sodelovati pri odločanju skupine o njenem mnenju.

(4) Ne glede na drugi odstavek tega člena so za odločanje o vlogi iz prvega odstavka tega člena, če je ta vložena na podlagi pravnega akta EU, pristojna ministrstvo ali ministrstva, ki so pristojna za področje, na katero se nanaša vloga, če je med njimi vsaj eno ministrstvo, ki je navedeno v pravnem aktu EU.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena in določbe zakona, ki ureja upravni spor, se za postopek odločanja o vlogah iz prvega odstavka tega člena ali tožbah v upravnem sporu v zvezi s temi vlogami uporabljajo naslednje določbe:

- skupina mora mnenje iz tretjega odstavka tega člena dati najpozneje v 5 dneh od prejema zaprosila pristojnega ministrstva;
- rok za izdajo odločbe in sodbe je 30 dni od prejema popolne vloge oziroma tožbe;
- pritožba zoper odločbo in sodbo ni dovoljena;
- rok za vložitev tožbe v upravnem sporu in za odgovor na tako tožbo je 15 dni;

- o tožbi v upravnem sporu odloča na prvi stopnji Vrhovno sodišče Republike Slovenije;
- izredna pravna sredstva zoper odločbo in sodbo ter vrnitev v prejšnje stanje niso dovoljeni.

10. člen (nadzor)

(1) Nadzor nad izvajanjem tega zakona in predpisov, izdanih na njegovi podlagi, opravljajo organi javne uprave in druge osebe javnega prava ter nosilci javnih pooblastil, ki so pristojni za področje, na katero se nanašajo omejevalni ukrepi (v nadaljnjem besedilu: nadzorni organi), in sicer skladno s predpisi, ki urejajo posamezno področje, razen če neposredno veljavni pravni akti EU ne določajo drugače. V predpisih, izdanih na podlagi tega zakona, se podrobneje določijo nadzorni organi in po potrebi tudi njihove pristojnosti, s tem da te pristojnosti ne smejo biti v nasprotju z zakonom ali neposredno veljavnimi pravnimi akti EU.

(2) V hitrem postopku o prekršku se lahko izreče globa v kateri koli višini predpisanega razpona po uredbi, izdani na podlagi 3. člena tega zakona.

(3) Za tiste prekrške, za katere je tako določeno v predpisih, izdanih na podlagi tega zakona, lahko odgovarja tudi odgovorna oseba v državnem organu.

V. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM OZIROMA SKRAJŠANEM POSTOPKU

/

VI. PRILOGE

—